

Fericirea ta e și a mea!

Gabriel Stănciulescu

Fericirea ta e și a mea!

Am fost sedus din prima clipă,
De zâmbetul ce-l porți cu tine,
Când te priveam făceam risipă
De vise tandre și suspine.

Noi ne iubeam de la distanță,
Făceam cu gândul ades pariu
Că mâine-n zori vei fi de față
Și arunc scrisoarea ce ți-o scriu.

S-au scurs de-atunci destule zile,
Te zăresc mai rar printre alei,
Nici nopțile nu-mi sunt facile
Fiindcă nu știu dacă mă vrei.

Ieri mi-ai zâmbit, din complezență,
Lipsea din ochii tăi candoarea,
Deși-i sorbeam n-aveau dorință
Și nici albastrul cum e zarea.

În dragoste nu avem mituri,
Și tot mai faci o încercare,
Ne ferim de viața în salturi,
Prezent n-ai, viitor nu are.

Fierb în mine și nu am stare,
Mă întreb prea des dacă mă vrea,
Dar mi-a răspuns, fără-ntrebare;
Fericirea ta e și a mea!

Autor: Gabriel Stănciulescu